

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Саидғанизода Саидсултонхон дар мавзуи «Хусусиятҳои бадеӣ ва услубии насри Аҳмади Ғаззолӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400-Адабиётшиносӣ (6D021403 - Таърихи адабиёт, равобити адабӣ)

Тадқиқоти илмии Саидғанизода Саидсултонхон таҳти унвони «Хусусиятҳои бадеӣ ва услубии насри Аҳмади Ғаззолӣ» ба яке аз мавзӯҳои муҳим ва арзишманди адабиётшиносии тоҷик бахшида шуда, аз доманаи фароҳи таҳқиқу баррасии махсус бархурдор мебошад. Ҷолиби тавачҷуҳ он аст, ки муаллифи диссертатсия дар канори шарҳу тавзеҳи муҳимтарин ҷанбаҳои арзишҳои адабии осори Ғаззолӣ аз қабилӣ “Савонех-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр”, инчунин доир ба дигар осори ин адиби барҷастаи форсу тоҷик ва авзои сиёсӣ фарҳангии замони зиндагии ӯ изҳори назар намудааст.

Мавриди зикр аст, ки боби нахустини диссертатсия “Рӯзгор ва осори Аҳмади Ғаззолӣ” номгузорӣ шуда, дорои се фасл мебошад. Фасли аввали он, “Ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ ва илмӣ фарҳангии замони Аҳмади Ғаззолӣ” ном дошта, дар он роҷеъ ба ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ ва илмӣ фарҳангии давр ва таъсири он ба ташккули ҷаҳоншиносии фикрии нависанда, аз рӯи таърих ба сарчашмаҳо ва асарҳои таҳқиқотӣ баҳси ҷолиберо ба қалам овардааст. Сипас, дар фасли дувуми боби мазкур, ки “Заминаҳои таърихӣ ва иҷтимоии пайдоиши осори орифона дар асрҳои XI-XIII ном дорад ва он заминаҳои таърихӣ зуҳур ва ташаккули мероси адабиёти сӯфияро дар бар мегирад” ном гирифтааст, дар он оид ба заминаҳои таърихӣ ва иҷтимоии пайдоиши осори орифона ва сабаби рушди узлатнишинӣ, зиёдшавии хонақоҳу лангархонаҳо ва рӯй овардани ағлаби мардум ба он баҳси илмиро аз дидгоҳи муҳаққиқони гузаштаву имрӯза ба риштаи таҳқиқ кашидааст. Фасли сеюми боби мазкур “Зиндагинома ва мероси адабии Аҳмади Ғаззолӣ” ном гирифтааст, ки

дар он муаллифи диссертатсия тавонистааст оид ба зодгоҳ, айёми донишандӯзӣ, устодон ва дар умум, ҳар он ахборе, ки зиндагиномаи адибро дар бар мегирад, изҳори ақида намуда, ҳамчунин аз рӯи ахбори манобеи таърихиву адабӣ ва асарҳои таҳқиқӣ, ки марбут ба ҳаёт ва осори адиб маълумоти мухталиф дар худ инъикос намудаанд, таҳқиқот намуда, бо далелҳои қотеъ ва бориз ба умқи масоил ворид шуда, онро ҳаллу фасл намудааст.

Боби дувуми рисола зери унвони “Соҳтору муҳтаво ва ҷойгоҳи осори насрии Аҳмади Ғаззоли дар насри форсу тоҷик (дар мисоли «Савонеҳ-ул-ушшоқ» ва “Рисолат-ут-туюр”) оварда шудааст, ки он аз панҷ фасл иборат мебошад ва асосан ба омӯзиши асарҳои таҳқиқшаванда яъне: “Савонеҳ-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр”-и Аҳмади Ғаззоли ва аҳамияти адабии онҳо бахшида шудааст. Фасли якуми боби мазкур “Нусхаҳои “Савонеҳ-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр” ном гирифта, дар он роҷеъ ба нигорандаи диссертатсия вобаста ба нусхаҳои “Савонеҳ-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр” маълумот дода шудааст ва инчунин дар кучо маҳфуз будани онҳоро таъкид намудааст. Фасли дувуми диссертатсия “Соҳтор ва муҳтавои “Савонеҳ-ул-ушшоқ” ном гирифта, дар бораи таҳқиқу баррасии соҳтор, мундариҷа ва иллати таълифи “Савонеҳ-ул-ушшоқ” маълумот дода, баҳси илмиро ба бор овардааст. Дар фасли сеуми боби мазкур муаллифи рисола кӯшиш намудааст, ки “Соҳтор ва муҳтавои “Рисолат-ут-туюр”-и Аҳмади Ғаззоли”-ро ба риштаи таҳқиқот бикашад. Вай дар фасли мазкур тавонистааст, ки ба умқи мавзӯ ворид шуда, ҷанбаҳои мухталифулмаъони асари орифонаи зикршударо таҳлилу баррасӣ намояд. Ҳамчунин, фасли чаҳоруми боби мазкур “Шуруҳи “Савонеҳ-ул-ушшоқ” ва арзиши адабии онҳо” ном гирифта, муаллиф дар ин қисми диссертатсия оид ба шарҳҳо, хошиянависӣ, соҳтор ва мазмуну муҳтавои орифонаи асар ба шакли мухтасар маълумоти муфид додааст. Фасли

панҷуми боби мазкур “Таъсирпазирии Аттор аз “Рисолат-ут-туюр”-и Аҳмади Ғаззоли” унвон гирифтааст. Дар он муаллиф кӯшиш намудааст, ки аз лиҳози ирфонӣ ва ҷаҳонбинии орифона таъсирпазирии шоир ва орифи барҷаста - Аттори Нишопуриро аз орифону сӯфиёни гузашта аз қабиле Аҳмади Ғаззоли ва дигарон ба риштаи таҳқиқ бикашад.

Боби сеюми диссертатсия ба тадқиқу таҳлили “Аҳамияти адабии осори насрии Аҳмади Ғаззоли (дар мисоли “Савонех-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр”)” бахшида шуда, аз се фасл иборат мебошад. Фасли аввали боби мазкур ба “Сабки нигориши “Савонех-ул-ушшоқ” равона карда шудааст, ки дар он нигорандаи диссертатсия нахуст ба забон, сабку услуб ва шеваи нигориши асар аз нигоҳи осори мансурии орифонаи муосирони муаллиф, ки он ба шеваи воизони қарнҳои XI-XII таълиф шудааст, бо намунаҳои зиёд ва бо муқоиса ба дигар осори мансури ирфонии қабл аз он ва баъди он ба олами адабиёт ворид шуда, муқоиса кардааст ва бо таъкид аз истидлолҳои адабиву луғавӣ онро баррасӣ намудааст. Фасли дувуми боби мазкур “Шеваҳои корбурди саноеи бадеӣ дар “Савонех-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр” ном дошта, дар он муаллиф истифодаи санъатҳои бадеиро дар ин ду асар ба таври ҷудогона дида баромада, дар миёни он аз дигар классикони форсу тоҷик низ ақвол ва ашъореро зикр намудааст. Фасли савуми диссертатсия “Истифодаи ашъор дар “Савонех-ул-ушшоқ” ва “Рисолат-ут-туюр” ном дорад, ки дар он нигорандаи диссертатсия баҳси илмии ҷолиберо ба анҷом расонидааст. Вай кӯшиш намудааст, ки ҳамаи ашъори ин ду асарро ҷамъоварӣ намуда, дар бораи мазмуну муҳтаво, ҳунару истеъдоди шоирии адиб ва муқоиса бо ашъори дигар шоирони классик таҳқиқоти илмии комилеро ба анҷом расонад.

Аз муҳтаво ва тарзи масъалагузории фишурда бармеояд, ки диссертатсияи Саидғанизода Саидсултонхон бо забони равони илмӣ, мудаллал ба афкори андешаҳои олимону пажӯҳишгарон таълиф гардидааст. Диссертант бо шинохти амиқи мазмуну муҳтавои осори

манзуму мансури Аҳмади Ғаззолӣ ва қорбандии манобеи илмиву адабӣ ва таърихӣ ба он муваффақ гардидааст, ки дар адабиётшиносии имрӯзи тоҷик равзанаи наверо боз намояд.

Дар баробари дастовардҳо дар автореферати диссертатсия баъзе камбудихо низ дида мешаванд, ки ислоҳи онҳо боиси афзудани хусни илмии таълифи мазкур мегарданд:

1. Дар қисмати дараҷаи омӯхта шудани мавзӯ на ҳамаи пажӯҳишҳои роҷеъ ба осори насрии Аҳмади Ғаззолӣ анҷомёфта баррасӣ гардидаанд. Ба назар мерасад, ки диссертант асосан ба пажӯҳишҳои дар Тоҷикистон ва кишварҳои ҳамзабон анҷомёфта иқтифо намудааст. Ҳол он ки китоби “Савонех-ул-ушшоқ” бо забони русӣ тарҷума ва нашр шудааст. Ҳамзамон, тарҷумаи англисии он низ мавҷуд мебошад, ки дар ин бора дар автореферати диссертатсия зикри маълумот ба ҷашм намерасад.
2. Дар автореферати диссертатсия ғалатҳои имлоӣ ва техникӣ дида мешаванд, ки ислоҳашон ба суди муаллиф аст.

Ҳамин тавр, бар мабной мундариҷаи пурбори ғишурдаи диссертатсия метавон гуфт, ки қори Саидғанизода Саидсултонхон таҳқиқоти илмии анҷомёфта ба ҳисоб омада, муаллифи он шоистаи дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400-Адабиётшиносӣ (6D021403 - Таърихи адабиёт, равобити адабӣ) мебошад.

Муқарриз:

номзади илмҳои филологӣ,
мудири кафедраи забон ва адабиёти
тоҷики Донишкадаи омӯзгории
Тоҷикистон дар шаҳри Панҷакент
Ғаффоров М.

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735500, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

вилояти Суғд, ш. Панҷакент, хиёбони Рӯдакӣ 106

Тел: (+992 3475) 5 40 50, 5 32 69 E-mail: tou@bk.ru;

dotpanj@gmail.com; www.dotpanj.tj.

Имзои номзади илмҳои филологӣ Гаффаров Мизробро тасдиқ
мекунам:

Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсус Курбонов М.

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735500 ш.Панҷакент, кӯчаи Терешкова 3/1, бинои 9.

Тел: (+992) 927055355 E-mail: mizrob66@mail.ru